

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17C/121/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113207504
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3113207504.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Pajštúnska 5, IČO: 35724803, zastúpený zástupcom: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Pajštúnska 5, proti odporcom: 1. Y. T., bytom F., ul. H. XX/XXXX, 2. I. T., bytom F., ul. T. H. XXXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom v Skalici, ul. Petrovská 10, zastúpený JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom v Chorvátskom Grobe, Nám. Josipa Andriča 1, o zaplatenie 62,77 eur s príslušenstvom, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a** .

II. Odporcom v 1. a 2. rade súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

III. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Okresnému súdu Trenčín bol dňa 25.03.2013 doručený návrh navrhovateľa, ktorým sa v spojení s podaním zo dňa 30.09.2013 proti odporcom v 1. a 2. rade domáha, aby súd rozhodol o splnení ich povinnosti zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 62,77 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3,49 eur od 24.12.2011 do zaplatenia a vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 14,12 eur. Zároveň si uplatnil aj právo na náhradu trov konania. Tento návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi pôvodným veriteľom, postupcom SLSP, a.s. a navrhovateľom zo dňa 10.12.2009, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcom. Dňa 20.06.2005 uzatvorili odporcovia s pôvodným veriteľom SLSP, a.s. Zmluvu č. 273566202, na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol odporcom peňažné prostriedky. Podmienky čerpania týchto prostriedkov, podmienky ich splácania, podmienky pri ich neplnení a ďalšie náležitosti sú upravené v úverovej zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Nakoľko odporcovia svoj záväzok vrátiť úver v dohodnutých splátkach nespĺnili riadne a včas, postupca odstúpil od úverovej zmluvy a vyzval odporcov na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 182,77 eur, ktorá pozostávala z istiny v sume 123,49 eur, riadneho úroku v sume 0,48 eur, úrokov z omeškania v sume 49,93 eur a ostatného príslušenstva v sume 8,87 eur, v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok. Údaje, výška a špecifikácia postúpených pohľadávok je deklarovaná postupcom ako generovaný údaj z bankového systému. Odporca v 1. rade uznal uvedený záväzok v Dohode o uznaní záväzku. Takisto uznal aj náklady inkasného konania, ktoré si navrhovateľ v konaní neuplatňuje. Po postúpení pohľadávky dňa 10.12.2009 odporcovia uhradili časť dlhu v sume 50 eur dňa 16.07.2010, v sume 40 eur dňa 01.06.2011 a v sume 30 eur dňa 23.12.2011. Žalovaná dlžná suma tak pozostáva z istiny v sume 62,77 eur a úroku z omeškania odo dňa postúpenia pohľadávky v sume 14,92 eur. Istina v sume 62,77 eur pozostáva z riadneho úroku v sume 0,48 eur, úroku z omeškania do dňa postúpenia

pohľadávky v sume 49,93 eur, z neuhradenej istiny úveru v sume 3,49 eur a ostatného príslušenstva v sume 8,87 eur.

Na základe výzvy súdu navrhovateľ dňa 09.10.2013 doručil súdu písomné doplnenie návrhu, ktorým doplnil, resp. opravil návrh.

Podaním zo dňa 07.10.2013 vstúpil do konania vedľajší účastník, a to Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, a to na stranu odporcov. Vedľajší účastník je združenie pôsobiace na ochranu práv spotrebiteľov. Hlavnou náplňou činnosti tohto združenia je zastupovanie spotrebiteľov a ich podpora formou vedľajšieho účastníctva v konaní, zastupovanie spotrebiteľov v konaní správnych a kontrolných orgánov, urovnávanie a riešenie spotrebiteľských sporov mediáciou, podávania návrhov na zdržanie sa protiprávneho konania vo veci ochrany spotrebiteľov. Vstup vedľajšieho účastníka bol navrhovateľovi aj odporcom riadne oznámený. Odporcovia na toto oznámenie súdu žiadnym spôsobom nereagovali a takisto sa nevyjadrili ani k samotnému návrhu, ktorý im bol obom doručený dňa 28.01.2014.

Dňa 20.02.2014 bolo súdu doručené podanie vedľajšieho účastníka, obsahom ktorého je jeho vyjadrenie a vznesenie námietky premlčania pohľadávky navrhovateľa. Má za to, že navrhovateľ si uplatnil svoje právo po uplynutí dvojročnej premlčacej doby nakoľko tu ide o bezdôvodné obohatenie, lebo navrhovateľ dňa 11.12.2009 odstúpil od predmetnej zmluvy. Teda navrhovateľ si mohol po prvý krát vymáhať svoje právo dňa 11.12.2009, avšak žalobu podal až dňa 25.03.2013, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Preto navrhuje, aby súd návrh v tejto časti zamietol. Zároveň si uplatnil aj právo na náhradu trov konania a požiadal súd, aby rozhodol v jeho neprítomnosti. Toto vyjadrenie vedľajšieho účastníka bolo navrhovateľovi, resp. jeho právnenému zástupcovi a odporcom riadne doručené.

Podaním zo dňa 29.03.2014 navrhovateľ namietal proti vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcov pričom súd na základe tejto námietky rozhodol uznesením č.k. 17C/121/2013 - 46 tak, že vedľajšie účastníctvo vedľajšieho účastníka na strane odporcov je prípustné. Po právoplatnom rozhodnutí o prípustnosti vedľajšieho účastníka navrhovateľ opätovne namietal vstup vedľajšieho účastníka do konania. O tejto námietke súd rozhodol na pojednávaní opätovne tak, že vedľajšie účastníctvo vedľajšieho účastníka na strane odporcov je prípustné.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal odporcov, právneho zástupcu navrhovateľa a právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcov. Pojednávanie sa nezúčastnil nikto z predvolaných. Súd sa na pojednávaní oboznámil aj s listinnými dôkazmi, a to: Zmluvou o bežnom účte, Zmlouvou o poskytnutí balíka, Zmluvou o poskytovaní a používaní elektronických služieb, Zmluvou o kontokorentnom úvere, Zmluvou o bežnom účte Sporoprofit, ktoré sa nachádzajú na listine na č.l. 3 až 6, Osobitnými obchodnými podmienkami SLSP, a.s. pre balíky produktov a služieb pre fyzické osoby, Dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, Zmluvou o postúpení pohľadávok a prílohou k tejto zmluve, pokusmi o zmier zo dňa 20.02.2013 a oznámením o postúpení pohľadávky. Po vykonanom dokazovaní súd zistil pre rozhodnutie o návrhu podstatný skutkový stav, ktorý následne právne posúdil podľa nižšie citovaných ustanovení zákonov.

Podľa § 708 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 709 ods.1 Obchodného zákonníka banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre prevody peňažných prostriedkov.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 261 ods.3 písm. d) Obchodného zákonníka, v znení účinnom v čase vzniku záväzkového vzťahu, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 52 ods.1 až 4 Občianskeho zákonníka v účinnom znení, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 533 Občianskeho zákonníka kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne.

Podľa § 2 písm.a/ zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Právny predchodca navrhovateľa, teda obchodná spoločnosť SLSP a.s. dňa 20.06.2005 uzatvorila s odporcami celkovo štyri zmluvy, a to Zmluvu o poskytnutí Balíka, Zmluvu o bežnom účte, Zmluvu o poskytovaní a používaní Elektronických služieb a Zmluvu o Kontokorentnom úvere. Dňa 16.06.2005 obchodná spoločnosť SLSP a.s. uzatvorila s odporcami Zmluvu o bežnom účte č. 0273566202/0900.

Navrhovateľ v návrhu uviedol, že si v konaní uplatňuje svoje právo na plnenie zo Zmluvy č. 273566202. Je teda zrejmé, že si uplatňuje svoje právo zo Zmluvy o bežnom účte č. 0273566202/0900. Navrhovateľ ďalej tvrdí, že na základe tejto Zmluvy poskytla obchodná spoločnosť SLSP a.s. odporcom peňažné prostriedky. Podmienky čerpania týchto prostriedkov, podmienky ich splácania, podmienky pri ich neplnení a ďalšie náležitosti sú upravené v úverovej zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Nakoľko odporcovia svoj záväzok vrátiť úver v dohodnutých splátkach nespĺnili riadne a včas, postupca odstúpil od úverovej zmluvy a vyzval odporcov na úhradu dlžnej sumy.

Navrhovateľ spolu s návrhom a Zmluvou o bežnom účte číslo 0273566202/0900 zo dňa 16.06.2005 súdu predložil okrem iných aj listinný dôkaz, a to Zmluvu zo dňa 20.06.2005, obsahom ktorého sú štyri zmluvy, a to Zmluva o poskytnutí Balíka, Zmluva o bežnom účte, Zmluva o poskytovaní a používaní Elektronických služieb a Zmluva o Kontokorentnom úvere. Na základe vykonaného dokazovania súd konštatuje, že z navrhovateľom označenej Zmluvy č. 273566202 nemá za preukázaný žiadny záväzok na vrátenie požičanej sumy. Uvedené zmluva je zmluva o bežnom účte, uzatvorená podľa § 708 a nasl. Obchodného zákonníka. Z jej znenia nevyplýva, že by právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcom akékoľvek peňažné prostriedky. Nejde o žiadnu zmluvu o úvere. Obsahom Zmluvy zo dňa 20.06.2005 je aj úverová zmluva, avšak navrhovateľ vo svojom návrhu žiadnym spôsobom neodôvodňuje svoj návrh od tejto úverovej zmluvy. Jeho tvrdenia, od ktorých odvodzuje svoje právo, ktorého sa v tomto konaní domáha, sa netýkajú skutočností, ktoré by akýmkoľvek spôsobom reflektovali

Zmluvu o Kontokorentnom úvere, ktorá je súčasťou Zmluvy zo dňa 20.06.2005. Nemenej významné pre rozhodnutie súdu je aj tá skutočnosť, že z tvrdení navrhovateľa ani z vykonaných dôkazov nie je zrejmé, akým spôsobom dospel navrhovateľ k výške žalovanej sumy, kedy mala nastať zročnosť celého dlhu, prípadne nejakých splátok. Dokonca to nie je zrejmé ani z Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku. Navrhovateľ v návrhu takisto tvrdí, že jeho právny predchodca odstúpil od zmluvy. Nielenže nie je zrejmé od ktorej zmluvy odstúpil, ale o tejto skutočnosti nepredložil ani neoznačil žiadny dôkaz. Naopak v liste zo dňa 20.02.2013 adresovanom odporcom uviedol, že pôvodným veriteľom bola vyhlásená mimoriadna splatnosť poskytnutého úveru. O tejto právne významnej skutočnosti takisto nepredložil a ani neoznačil žiadny dôkaz.

K Dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku, ktorú podpísal odporca v 1. rade súd uvádza, že ňou nemohlo dôjsť, a ani nedošlo, k platnému uznaniu dlhu dlžníka. Pre platné uznanie dlhu podľa Občianskeho zákonníka ako aj pre uznanie záväzku podľa Obchodného zákonníka je nevyhnutné, aby dlžník uznal určitý dlh, resp. záväzok. Tento právny úkon musí byť jasný, určitý a zrozumiteľný. Ako vyplýva zo znenia Dohody, odporca v 1. rade neuznal žiadny určitý záväzok. Z Dohody nie je zrejmý určitý právny dôvod vzniku záväzku, čo je takisto jedným zo základných zákonných predpokladov pre platné uznanie dlhu. Právnym dôvodom vzniku záväzku mala byť zmluva uzatvorená s obchodnou spoločnosťou SLSP, a.s. č. zmluvy 273566202 bez uvedenia dátumu jej uzavretia. Nie je zrejmé o akú zmluvu sa malo jednať. Podľa podobného čísla 0273566202/0900 je označená Zmluva o bežnom účte. Avšak navrhovateľ sa v konaní domáha práva z úverovej zmluvy. V Dohode o uznání záväzku sa však takáto úverová zmluva neuvádza. Tobôž akým spôsobom a ako vznikol uznaný záväzok. V Dohode navyše nie je uvedená ani presná výška uznaného dlhu. Z Dohody vyplýva, že odporca v 1. rade uznáva dlh pozostávajúci z istiny vo výške 73,49 eur, príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy a nákladov na inkasné konanie vo výške 27,42 eur. Z takto formulovaného uznania dlhu nie je možné ustáliť jeho výšku, pretože z neho nie je zrejmá výška dlžného príslušenstva. Takisto nie je zrejmé, aký je právny dôvod dlhu pozostávajúceho z nákladov na inkasné konanie vo výške 27,42 eur a samotného príslušenstva. Pre úplnosť súd uvádza, že aj podľa rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, pokiaľ v dohode o uznání dlhu sa žalovaný zaviazal zaplatiť peňažnú sumu na podklade záväzkovo právneho vzťahu (zmluvy), bez toho, aby konkretizoval právnu skutočnosť, ktorá bola dôvodom jeho vzniku, tento právny úkon po obsahovej stránke (z hľadiska jeho predmetu) nemožno považovať za určitý a je potrebné ho považovať za neplatný právny úkon. Z vyššie uvádzaných dôvodov táto Dohoda nemohla vyvolať žiadne právne následky, a teda ani také, ktoré sú priaznivé pre navrhovateľa (preukázanie existencie dlhu odporcu v 1. rade), pretože uznanie dlhu nebolo platne urobené. Ide o absolútne neplatný právny úkon.

Vzhľadom k dôvodom, pre ktoré súd návrh navrhovateľa zamietol, sa súd nezaoberal premlčaním pohľadávky navrhovateľa voči odporcom (keďže žiadna neexistuje) a argumentáciou vedľajšieho účastníka na strane odporcov ohľade tejto skutočnosti. Rovnako tak aj okolnosťami ako došlo k splatnosti dlhu z úverovej zmluvy (či odstúpením od zmluvy, vyhlásením mimoriadnej splatnosti, alebo inak), resp. k zániku zmluvného vzťahu.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pretože odporcovia boli v konaní plne úspešní. Vzhľadom k tomu, že odporcovia si v konaní právo na náhradu trov konania neuplatnili a z obsahu spisu im žiadne trovy konania ani nevyplývajú, súd odporcom náhradu trov konania nepriznal.

Vzhľadom k tomu, že v konaní vystupoval aj vedľajší účastník na strane odporcov a vzhľadom na úspešnosť odporcov v konaní, bolo potrebné rozhodnúť aj o práve vedľajšieho účastníka na náhradu

trov konania. Pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi sa súd riadil nasledujúcou právnou úvahou:

Právne postavenie vedľajšieho účastníka v občianskom súdnom konaní, teda procesné práva a povinnosti vedľajšieho účastníka sú v Občianskom súdnom poriadku upravené v ustanoveniach § 93, § 153d, § 201. Z týchto ustanovení je zrejmé, že vedľajší účastník sa môže zúčastniť konania popri navrhovateľovi alebo odporcovi buď ak má právny záujem na výsledku konania (s výnimkou konania o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je), alebo ak ide o právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa antidiskriminačného zákona, zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele alebo zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Pre jeho právne postavenie je však najpodstatnejšie, že ustanovenie § 93 ods.4 Občianskeho súdneho poriadku mu priznáva rovnaké práva a povinnosti aké má účastník. V konaní však koná iba sám za seba, pričom ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností. Z uvedeného možno vyvodiť záver, že vedľajší účastník má rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastník, pričom nie je zástupcom tohto účastníka, pretože koná iba za seba. Jeho procesné úkony sú tak iba jeho úkonmi, avšak tieto úkony majú v konaní rovnaké právne následky, ako keby ich uskutočnil účastník, na strane ktorého v konaní vystupuje. Občiansky súdny poriadok potom v ustanoveniach § 153d a § 201 špecifikuje procesné postavenie vedľajšieho účastníka, a to v prípadoch práva na podanie odvolania proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa. V týchto prípadoch právo vedľajšieho účastníka obmedzuje tak, že právo podať odvolanie má iba v prípade, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom. Logickým argumentom a contrario možno vyložiť, že pri ostatných, zákonom inak pre vedľajšieho účastníka neupravených procesných právach a povinnostiach, má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastníci konania. Žiadne iné ustanovenie v Občianskom súdnom poriadku, ktoré by upravovalo odlišné postavenie vedľajšieho účastníka neexistuje. Naopak, zákon celkom jasne ustanovuje, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Právny názor, ktorého dôsledkom je limitácia práv, ale i povinností vedľajšieho účastníka, nemá oporu v žiadnom z ustanovení zákona. Výklad noriem, ustanovení zákona súdom, nemôže byť v rozpore so samotným znením ustanovení zákona. V opačnom prípade by súd prebral na seba úlohu normotvorcu, ktorým nie je.

Zhrnúc vyššie uvedené platí, že ak má účastník právo na náhradu trov konania, také isté práva má aj vedľajší účastník. V danej veci, ak majú odporcovia právo na náhradu trov konania, má toto právo aj vedľajší účastník na strane odporcov.

Ďalšou právnou otázkou, ktorou sa súd zaoberal v súvislosti s rozhodovaním o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka je otázka, či právne zastúpenie vedľajšieho účastníka, ktorý je združením na ochranu spotrebiteľa, je účelné. Túto skutočnosť musí pri rozhodovaní o trovách konania súd vždy posúdiť. Podstatou existencie vedľajšieho účastníka na strane odporcu je ochrana práv spotrebiteľov. Vedľajší účastník bol založený za týmto účelom a za týmto účelom aj existuje. Vedľajší účastník je zo svojej podstaty odborníkom na podporu a ochranu záujmov práv spotrebiteľa, ktorého ďalšie odborné zastupovanie nie je možné chápať ako účelné. Je samozrejmé, že relevantnú, skutočnú ochranu práv spotrebiteľov môže poskytovať len odborne vzdelaný personál, znalý všeobecne záväzných právnych predpisov a judikatúry súdov. Suplovať plnenie tejto úlohy udelením plnomocenstva advokátom v občianskom súdnom konaní sa preto súdu javí ako účelové. Podľa názoru súdu tak právne zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom v tomto konaní nebolo účelné. V danom konkrétnom prípade vedľajší účastník splnomocnil na svoje zastupovanie advokáta. Ten urobil v konaní, ohľadnúc od vlastného podnetu na vstup do konania, jediné podanie, a to vyjadrenie k návrhu zo dňa 31.01.2014, obsahom ktorého bola aj námietka premlčania, ktoré súd v konaní ani neposudzoval. Práve po posúdení právnej náročnosti prípadu, obsahu tohto vyjadrenia a po uvážení skutkových okolností prípadu súd konštatuje, že zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom v konaní nebolo účelné. Vo vyjadrení rovnako uviedol, že sa nemieni zúčastniť pojednávania a navrhuje, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti.

Uvedený názor súdu je v súlade aj s rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, čo vyplýva napr. z jeho uznesenia sp.zn. 6 MCdo 9/2013 z 20.06.2014. V ňom dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k obdobnému záveru, ktorý je aplikovateľný aj na toto konanie.

Súd pripúšťa, že zastúpenie združenia ako vedľajšieho účastníka v občianskom súdnom konaní advokátom nemusí byť v každom prípade neúčelné. Malo by však ísť o právne zložitejší prípad, kedy by ani personálne vybavenie združenia na ochranu spotrebiteľa nemuselo postačovať na riadne a plnohodnotné zastupovanie združenia. Ako je uvedené aj vyššie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania musí súd vždy posúdiť aj účelnosť vzniknutých trov, pričom na tejto skutočnosti nič nemení právo účastníka, resp. vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť advokátom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.(§ 205 ods.1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

- a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p.,
- b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozdujúcich skutočností,
- d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.